

The background image shows a conference room. A projector screen at the front displays a complex diagram with several interconnected circles and arrows. A person in a suit is partially visible on the right side of the screen, appearing to be presenting. In the foreground, the backs of several audience members' heads are visible as they sit at tables, looking towards the screen. The overall lighting is warm and slightly dim, typical of an indoor conference setting.

TUDOMÁNY- KOMMUNIKÁCIÓ

KONFERENCIA

Absztraktkötet

A kongresszust rendezői:

Magyar Alkalmazott Nyelvészek és Nyelvtanárok Egyesülete (MANYE)
Pécsi Tudományegyetem Nyelvtudományi Doktori Iskola (PTE NYDI)
Pécsi Tudományegyetem Doktorandusz Önkormányzat (PTE DOK)

Fővédnök:

Bódis József, a Pécsi Tudományegyetem rektora

Házigazda:

Bereczkei Tamás, a Pécsi Tudományegyetem Bölcsészettudományi Karának dékánja

Programbizottság:

Prószéky Gábor, a MANYE és a Programbizottság elnöke
Fata Ildikó, Fóris Ágota,
Gúti Erika, Klaudy Kinga,
Kis Ádám, Heltai Pál,
Hidasi Judit, Nádor Orsolya

Szervezőbizottság:

Alberti Gábor és Szvath-Vecsera Dóra, a Szervezőbizottság társelnökei
Dóla Mónika, Dombi Judit,
Farkas Judit, Nagy János,
Sárdi Csilla, Sente Gábor,
Szűcs Tibor, Torbó Annamária

Helyszín:

Pécsi Tudományegyetem
Bölcsészettudományi Kar
7624 Pécs, Ifjúság útja 6.

Szerkesztők:

Sente Gábor, Szvath-Vecsera Dóra és Dombi Judit

Kiadja:

Magyar Alkalmazott Nyelvészek és Nyelvtanárok Egyesülete
1088 Budapest, Múzeum krt. 4/F, I. em. 9–11.

<http://many.hu/>

és

Pécsi Tudományegyetem
Nyelvtudományi Doktori Iskola
7624 Pécs, Ifjúság útja 6.
<http://nydi.btk.pte.hu>

DOBÓ ISTVÁN

Elméletek versus történetek.

A tudományos tudás narrativizálásának pedagógiai korlátai és lehetőségei

A modernizmus a tudományos tudást és a narratív tudást évtizedeken át egymástól elkülönülő rendszerként értelmezte, amelyben az elméletek és a történetek egymás ellentétéként jelennek meg (Nagy 2008). A posztmodern tudományfelfogás térnyerésével mára differenciálódott mindkét tudásformáról alkotott kép. A tudományos tudás értelmezésében megjelenik annak történeti-kulturális konstruáltsága és kontextualitása, interszjektív jellege, paradigmák általi meghatározottsága (Kuhn 2000; Polányi 1992). A társadalomtudományokban bekövetkezett narratív fordulat hatására felértékelődtek és elfogadottá váltak a narratív tudásformák.

Az előadás pedagógiai megközelítésből kívánja értelmezni azt a problematikát, miszerint a tudománykommunikáció két, látszólag ellentétes irányú narratívát foglal magában. Míg a tudományos eljárás célja, hogy megtisztítsa a tudást annak metaforikus, narratív és szjektív elemeitől, addig a tanulás és tanítás humán világának modern narratíváiban (nyitott oktatás, kompetenciák) éppen ezek a dimenziók válnak hangsúlyossá: a tudás narratív jellege és konstruálása, alternatív interpretálási lehetősége, konkrét helyzetekben való kreatív alkalmazása és megvitatása (Berners-Lisler-Weidinger 2018; Schank 2004).

Az előadás célja, hogy rámutasson a tudományos tudás narrativizálásának pedagógiai lehetőségeire. Amellett kíván érvelni, hogy a tudományos és a narratív tudás ismeretelméletileg nem ellentétek, hanem egymással számos területen összefonódó tudásformák.

*Budapesti Corvinus Egyetem MKI
egyetemi tanársegéd
istvan.dobo@uni-corvinus.hu*

DOMONKOSI ÁGNES

A kutatástól a tanácsadásig, az illemtantól az adatokig: diskurzusok a nyelvi kapcsolattartásról

A nyelvi kapcsolattartási formák, megszólítások, a tegezés-nemtegezés változatai a társas viszonyok szerveződésének eszközeiként a nyelvi tapasztalatok hétköznapi értelmezésétől kezdve a nyelvi viselkedést szabályzó illemtankönyveken át a szociolingvisztikai, pragmatikai kutatásokig számos különböző szinten válnak a nyelvi reflexió tárgyává. Előadásom célja annak bemutatása, hogy milyen hétköznapi, tudományos és közvetítő szerepű diskurzusok működnek a nyelvi kapcsolattartásra vonatkozóan, milyen közöttük az átjárhatóság, hogyan kapcsolódnak egymáshoz, és hatnak egymásra. Az elemzés épít egyrészt a saját kutatói és az ismeretterjesztésben és a tanácsadói munkában szerzett tapasztalataimra, másrészt illemtan- és protokollkönyvek, internetes társalgások, tanácsadó oldalak, ismeretterjesztő írások elemzésére is. A nyelvi kapcsolattartás diskurzusai között sajátos kapcsolat van: (1) a kérdés tudományos vizsgálata épít a nyelvhasználók hétköznapi tudására; (2) a nyelvi bizonytalanságok a tanácsadói gyakorlatban normatív iránymutatást igénylő kérdésekként mutatkoznak meg; (3) az illemtankönyvek és nyelvművelő munkák gyakran a kutatási eredmények ismerete nélkül, udvariassági értékítéleteket és ideológiákat megjelenítve tájékoztatnak. Ebben a helyzetben a hatékony tudománykommunikációhoz a nyelvhasználati gyakorlat, a nyelvi színterek, normák és gyakorlatok sokféleségének felmutatása mellett meghatározó a nyelvhasználók hétköznapi tudásának és elvárásainak figyelembevétele is.

*EKE
főiskolai tanár
domonkosi.agnes@gmail.com*